

som ogsaa fordi den, der indtræder i Høiesteret, nu steds er i en fremrykket Alder og i Regelen vil være Forsøger for en Familie, under almindelige Forhold netop paa det Stadium af Familielivet, hvor dette medfører de største Udgifter. Forholder dette sig saaledes, da vil det ogsaa erkjendes, at Gagerne under nu stedsfindende Forhold ere aldeles utilstrækkelige, efter at Huusleien og Priserne paa samtlige Livets Fornødenheder i de senere forløbne Aar ere stegne saa overordentlig, og dette Misforhold bliver end mere fremtrædende, naar der tages Hensyn til den Stilling, som Grundloven har anvist den dømmende Myndighed; thi gjælder det herester om at sikre Domstolene overhovedet Uafhængighed og Selvstændighed, da kan det efter vor Retsforfatning ikke være tvivlsomt, at dette fortrinssviis maa gjælde om Høiesteret, og at en af de væsentligste Garantier herfor maa søges deri, at denne Rets Medlemmer ere saaledes lønede, at de deraf kunne have et i økonomisk Henseende aldeles forgsrit Udkomme.

Ligesom man allerede efter det Anførte maatte ansee en Forbedring i Høiesteretsmedlemmernes Gager for i høi Grad nødvendig, saaledes er denne bleven endmere paatrængende, efterat Loven af 10de April 1855 har ordnet Gagerne for Kongerigets 2de Overretter samt Criminal- og Politiretten saaledes, at der er blevet tillagt Justitiarius i disse Retter en Gage af 3,000 Rd. og de øvrige Medlemmer, efter 20 Aars Tjeneste, en Gage af 2,400 Rd. Der er derved opstaaet et saadant Misforhold mellem Gageringen for Medlemmerne af de nysnævnte Domstole og for Medlemmerne af Høiesteret, at det snarest muligt bør udjævnes, og Justitsministeriet har derfor, efterat have brevverlet med Indenrigsministeriet, udarbejdet det foreliggende Lovforslag.

Det vil sees, at den Forbedring i Høiesteretsmedlemmernes Lønninger, der er bragt i Forslag, staaer i noget høiere Forhold til deres nuværende Gager, saavel hvad Justitiarius som hvad de øvrige Medlemmer angaaer, end den, der ved Lov af 10de April 1855 er bleven de deri omtalte Domstoles Medlemmer til Deel. Der er saaledes for Justitiarius foreslaet et Tillæg af 1000 Rd. til hans nuvæ-

rende Gage, medens der for Rettens øvrige Medlemmer er foreslaet en Forøgelse af 600 Rd. i den Gage, en Assesfor erholder ved sin Ansættelse, hvorhos Gagerne efterhaanden skulle stige til 4000 Rd., medens den høieste Gage for Tiden er 3000 Rd.

Det maa imidlertid herved erindres, at det allerede af Rigsdagen maa ansees erkendt, at Gagerne for Overretternes samt Criminal- og Politirettens Medlemmer, selv efter den nys stedsfundne Gageforhøielse, under nuværende Tidsforhold ere for lave, idet der, denne uanset, er bleven indrømmet disse Embedsmænd Udgang til at nyde Godt af den midlertidige Gageforbedring, som er en Følge af Loven af 28de Februar d. A. Tages denne Gageforbedring med i Beregning, vil det befindes, at Forholdet ikke stiller sig væsentlig forskielligt, navnlig hvad angaaer Gagen for Justitiarius og den Gage, som Retternes øvrige Medlemmer erholde ved deres Ansættelse. Men dertil kommer, at ligesom det, som anført, maa ansees nødvendigt at sikre Medlemmerne af den høieste Domstol et nogenlunde rigeligt Udkomme, saaledes maa det ogsaa være af Bigtighed, at Lønningerne ere saa anseelige, at Mænd af fortrinlig Indsigt og Dueltighed deri kunne have en Opfordring til at søge Plads i denne Domstol, og et heller ville de foreslaede Gager, naar hensees til, at Høiesteret er Toppunktet for den dømmende Myndighed og Endemaalet for de Mænds Embedsbane, som have helliget sig til Dommerkaldet, kunne siges at være høiere end Gagerne for de Embedsmænd, der i de øvrige Grene af Stats-tjenesten nærmest maae stilles ved Siden af denne Domstols Medlemmer.

Med Hensyn til Dyrkning til høiere Gager er der i Udkastet fulgt det samme Princip, som i den oftnævnte Lov af 10de April 1855, saa at Gageforøgelsen skeer ved Alderstillæg efter vedkommende Embedsmænds Tjenestetid og ikke, som hidtil, saaledes, at der findes 4 Klasser af høiere og lavere Gager, og at et bestemt Antal Embedsmænd henhører til hver Klasse. At der i Udkastet er foreslaet, at Dyrkning paa høiere Gage skeer med 3 Aars Tjenestetid, medens den efter Lov af 10de April 1855 først foregaaer efter 5 Aar, har